

תת"ע 5676/06/20 - עילבוני ג'לאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5676-06-20 מדינת ישראל נ' עילבוני ג'לאל
תיק חיצוני: 10155367252

מספר בקשה: 7

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	עילבוני ג'לאל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול כתב אישום כנגד המבקש וזאת בטענה "כבר הורשעתי" והטענה בדבר סיכון כפול.

2. ב"כ המבקש טען כי כנגד הנאשם ניתנו שתי הודעות תשלום קנס, האחת בגין עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות והשניה בגין עבירה של שימוש או אחיזת טלפון. טען כי שתי העבירות בוצעו באותו מועד וכי מדובר באותה שוטרת שרשמה את שני הדו"חות. טען כי השוטרת החליטה לפצל את הדו"חות ולתת למבקש שני דו"חות שונים. טען כי כשמדובר באותן נסיבות ואותן עובדות לא ניתן לפצל את כתב האישום והפנה להנחיות פרקליט המדינה וכן לתיקון 113 ופסיקת ביהמ"ש העליון. טען כי הנאשם הורשע כבר בעבירה של אי חגירת חגורת בטיחות ואי אפשר להרשיע אותו פעמיים. טען כי התיק היה קבוע להוכחות והשוטרת לא התייצבה למרות שידעה מבעד מועד על הדיון. לאור האמור ביקש לפסוק הוצאות כנגד המאשימה או להורות למאשימה לחזור בה מכתב האישום.

3. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי יסודות העבירה של אחיזת טלפון שונים מיסודות העבירה של אי חגירת חגורת בטיחות, ואין המדובר במסכת עובדתית אחת אשר מוכיחה עבירה אחת. טען כי ניתן היה, לכאורה, לייחס למבקש את שתי העבירות על גבי אותו הדו"ח ולשפוט אותו על שתי עבירות נפרדות בדו"ח אחד, אך העובדה שניתנו לו שני דו"חות שונים על שתי עבירות שונות לא פוגעת בהגנתו של הנאשם. טען כי המבקש אינו יכול ליהנות מטענת "סיכון כפול" משום שהוא לא עמד ב"סיכון" ביחס לעבירת הטלפון. ביחס לבקשת הסניגור להשית הוצאות על המאשימה, טען כי מועד הדיון נדחה לבקשת הנאשם. טען כי המשיבה לא כשלה בזימון העדה, שהרי העדה ידעה על הדיון והגישה בעצמה את הבקשה לדחייה. לאור האמור ביקש לדחות הבקשה על הסף.

4. לאחר הדיון, וברשות בית המשפט הגיש הסנגור פסיקה וכן את הנחיית פרקליט המדינה בנושא הכנה וניסוח כתב אישום.

ב"כ המשיבה הגיש תגובה להודעת הסניגור ובה חזר על טענותיו והפנה לפסיקה.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים ועיינתי בהנחיה ובפסיקה אליה הפנו הצדדים לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה.

6. סעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982, קובע כדלקמן:

"אין דנים אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו;

משמעות הסעיף היא שאין דנים מי שעמד בסיכון של הרשעה בשל אותו "מעשה".

7. פירוש המונח "מעשה" נדון בע"פ 132/57 נכט נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יא 1544:

"מכאן שבדרך כלל שני מעשים הם זהים לצורך הסעיף 21, גם כשלשניהם יסודות עובדתיים חופפים, אך לאחד מהם יש גם יסוד או יסודות עובדתיים נוספים. בלשון אלגבראית: כשעבירה אחת מכילה יסודות א', יכולה העבירה השניה להכיל יסודות א' + ב', וגם לזה ייקרא זהות המעשים. אולם כאשר בעבירה הראשונה קיימים יסודות א' + ב', ובשניה יסודות א' + ג', זאת איננה זהות המעשים."

8. יסודות העבירה של אי חגירת חגורת בטיחות שונים מיסודות העבירה של שימוש או אחיזת טלפון. אמנם קיימת זהות בין רכיב הנהיגה אולם בכל אחת מהעבירות ישנן נסיבות נוספות שונות שהן אלה שמהוות את יסודות העבירה הנפרדת. כך, בעבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות ישנה נסיבה של "אי חגירת חגורת בטיחות" ובעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ישנה נסיבה של "שימוש בטלפון". מכאן שאין זהות במעשים המיוחסים למבקש בשני כתבי האישום ועל כן אני דוחה את הטענה שמדובר באותו מעשה.

מאחר שקבעתי שאין מדובר באותו "מעשה" הרי שדין טענת הסיכון הכפול גם היא להידחות.

עוד יצוין כי ראשיתו של כתב האישום כאן היא בבקשת הנאשם להישפט בדו"ח מסוג ברירת משפט אותו קיבל המבקש לידי ואלא הונח בפניי, ע"י המבקש, כל פרט ביחס להליך בו הורשע הנאשם בעבירה של חגורת בטיחות, כנטען.

9. ביחס לסוגיית הוצאות דיון ההוכחות שנדחה בעטיה של המאשימה, הרי שבשלב זה אני מוצאת לדחות את מועד מתן ההחלטה בבקשה למועד מתן הכרעת הדין, ככל שאדרש לבקשה בשנית.

10. כאמור לעיל, ומשמצאתי לדחות את טענת המבקש ביחס לטענת הסיכון הכפול, אני קובעת דיון לתזכורת בנוכחות הצדדים ליום 20.2.22 בשעה 11:00.

11. המזכירות תזמן בהתאם.

המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ב, 27 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.